

Mina skolar 289306

Lärare, nationella prov, snus och musik

Jaha. Nu sitter jag alltså här, sal 10 på Stenhaga skolan i Gilspång. Nationellt prov var ordet Nationellt prov som ska genomföras på 2 timmar och 45 minuter.

Vi har fått papper om hur detta ska genomföras. 4 uppgifter att välja mellan.

Jag har valt uppgift nummer 1, att skriva en krönika om mina skolar. En ganska

lätt uppgift tänkte jag. Men nu, några minuter in på lektionen, inser jag att

det kanske inte alls var en så lätt uppgift. Var ska jag börja? I ettan eller

kanske i sjuan? Jag börjar nog någonstans i mitten. Varför inte i

femman? När jag sist satt med ett sånt här nationellt prov i handen. Fast det

jag mest kommer ihåg från den tiden var att det handlade om matte, matematik.

Inte som i det här fallet, svenska. Och

då, i femman, tog jag det mest som en lek. "Nu ska vi ha ett Nationellt prov

små barn. Det här provet gör alla som går i femman. Jobba nu ordentligt!"

Frökens uppmaningar om att jobba ordentligt. De hade man hört många

gänger förut, varför skulle de betyda något alldeles särskilt nu?

Det är nog inte bara jag som lagt märke till de här orden. De tre "magiska"

den. Alla lärare och fröknar säger de jämt
Men jag funderade (och funderar) nog ganska
mycket på just de orden "Jobba nu
ordentligt". Det kanske är en mening som
alla blivande lärare måste lära sig säga.
De kanske sitter och tränar på dem,
"Jobba nu ordentligt, jobba nu ordentligt.."
Eller kanske inte, men man vet ju som
aldrig. Lärar yrket är nog inget av mina
drömyrken direkt.

Tänk att behöva stå där framför en klass,
skrikandes "JOBBA NU ORDENTLIGT!!"
och ingen lyssnar. Att få rätta alla dessa
prov och läxförhör, och hela tiden längta
till sommarlovet. Fast lärarna är nog
lite som oss elever. Vi längtar ju också
till sommarlovet. Och även fast det är
lärarnas uppgift att just lära oss
saker, så lär nog vi elever dem ganska
mycket också. Livet lär oss nya saker
varje dag! Oj, det där låt nästan som
en prästs ord.

Så, vad var den här uppgiften om?
Att skriva om mina intryck från skolan.
Intrycken är många, och än så länge
har jag väl lyckats ganska bra i alla
fall?!

Na kanske jag kan berätta om lite
intryck från den här skolan, "Stenis"

Innan vi ens hade börjat här, i sexan

fick vi höra av andra att sjuorna skulle få "smaka toaletten" den första dagen. Man skulle bli doppad i toaletten. Vi var skit rädda första skoldagen. Ingen sjuva vågade nog gå på toaletten under den första veckan. Hellre kissade man på sig, än gick på toa.

Men sen släppte det och vi vågade gå. Mioma var inte så farliga som de såg ut. Hemskt stora, ja. Men ungefär lika farliga som min spriteflaska.

Jusste, det är med läsk är också ett starkt intryck. På Stenhagaskolan får man nämligen äta godis och dricka läsk i korridorerna. Och kiosken ligger alldeles bredvid. Mini-Ica eller Ica-Bosse, kalla den vad du vill.

Det går man ganska ofta. Och varje gång möts man av orden "Cha, vad ska du ha nu där? Är det äkting mat igen?" Och alltid köper man samma sak.

3 choklad bitar för 10 kr. Sen bjuder man alla kompisar, så man nästan inte får något kvar själv. Och har man inga pengar så lånar man av någon. Efter en vecka har man kommit upp till ganska höga skulder. Men vad gör man inte för lite godis?

Ett tredje intryck är snuset.

Nu, efter snart tre år, har jag vant mig för jag ser det inte lika mycket längre.

Men förut, i sjuan, var smuset överallt. Inte bara under läppen på de "coola killarna" utan även på väggarna, i taket, på väggarna, under bord på TV:n, ja överallt. Många gjorde sin "snusdebut" redan i sjuan. Jag har aldrig gjort min.

Där gick vi alltså. Vi små sjuar, bland alla stora ättor och nior. Rädsla var vi.

Rädsla för att få smaka toalett, rädsla för att åka fast för snatteri på Mini-

ica även fast vi inte gjort något, rädsla att bli träffade av nerramlade

snus från taket. Men det var som en spännande rädsla, en nästan rolig rädsla.

Tidigt lärde vi oss vilka man passade sig för. Vilka som var snälla och vilka som inte var det.

Under hela min högstadiesperiod har musik spelats. Eftersom vi hade turen att få våra skåp i TV rammet hörde vi och hör vi jämt på musik.

MTV står på, på högsta volym, alltid. Man måste nästan skrika när man går förbi. Men nu, under nationella proven, är den avstängd. Det hänger en lapp på den, med orden "TV:n stängd pga nationellt prov i årskurs nio".

Det är nästan alldeles tyst i korridoren, hela klassrummet är tyst.

Vi är en klass med rykte att vara skrikiga och bråkiga, men nu är det

lygnt och tyvt.

Men i mina hörlurar spelar National
teatern "Vi är barn av vår tid".

Och det är väl just vad vi är,
barn av vår tid.

Jag dricker nu de sista klunkarna av
min Sprite och avslutar med Bobhunds
sköna ord.

• Nu är det revolution på gång!

[Redacted]